

*Ткачук Катерина Олегівна
студентка 2 курсу,
спеціальність 012 «Дошкільна освіта освіта»,
ПВНЗ «Міжнародний економіко-гуманітарний університет
імені академіка Степана Дем'янчука»*

*Науковий керівник:
Марчук Оксана Олександрівна
к.пед.н., доцент кафедри педагогіки,
ПВНЗ «Міжнародний економіко-гуманітарний університет
імені академіка Степана Дем'янчука»*

ВИКОРИСТАННЯ ІННОВАЦІЙНИХ МЕТОДИК РОБОТИ З БАТЬКАМИ В ЗАКЛАДАХ ДОШКІЛЬНОЇ ОСВІТИ

В законі «Про дошкільну освіту» пояснено, що організаційні та фінансові засади функціонування і розвитку системи дошкільної освіти, яка забезпечує розвиток, виховання і навчання дитини, ґрунтується на поєднанні сімейного та суспільного виховання дітей [1].

Мета сучасного дитсадка полягає передусім у тому, щоб виховувати дитину, яка вміє самостійно та творчо працювати і жити. Цього досягти значно складніше, ніж навчити читати, писати та рахувати. Саме тому, на наш погляд, слід сконцентрувати зусилля батьків і педагогів, сім'ї та дитячого садку на розвитку дитини в дошкільному віці. Відомий український педагог А. С. Макаренко зазначив, що «наші діти – це наша старість. Правильне виховання – це наша щаслива старість, погане виховання – це наше майбутнє горе, це наші льози, це наша провина перед іншими людьми перед усією країною» [2].

Дослідженню моделей та моделюванню фахової підготовки вихователів присвячені праці Л. Апостель, Ю. Бабанського, С. Гончаренка, А. Гостева, А. Дахіна, М. Дуранова, В. Міхеєва, Г. Клауса, К. Радол, В. Сластьоніна. Учені вивчають особливості сімейного виховання в різних типах сімейних середовищ (Г. Афанасьєва, С. Мінухін, Г. Фішман)

Родина – природний осередок найглибших людських почуттів: тут народжуються і поглиблюються любов до матері і батька, бабусі і дідуся, роду і народу, пошана до рідної мови, історії, культури. Основне завдання сім'ї як першого соціального інституту – навчити дитину жити у злагоді з довкіллям і згоді з собою, створити сприятливі умови для її особистісного становлення, вправляти в умінні розгортати кон-структивну, творчу, гуманістично спрямовану життєдіяльність.

Призначення батьків, як найближчих для зростаючої особистості людей, полягає не лише в тому, щоб виступати для неї постачальниками нової інформації, контролерами дій і вчинків, поціновувачами її життєвих

здобутків, партнерами по спілкуванню, але й бути свого роду «амортизаторами», які пом'якшують життєві удари, нівелюють вплив стресогенних чинників, відновлюють рівновагу між зовнішніми подіями та їх переживанням дитиною, заспокоюють, розсіюють сумніви, знімають напруження, вчать спиратися на власні сили.

Кожна сім'я має свій досвід батьківства, в якому є як педагогічні здобутки батьків, так і прорахунки у виховних впливах на дитину. Можна назвати різні причини цих помилок, але, напевно, однією з найбільш поширених є слабка поінформованість батьків про сучасні підходи до виховання дитини в сім'ї, засади усвідомленого батьківства. Занурені у щоденні клопоти батьки не завжди усвідомлюють, що мають на сьогодні справу з «ною» дитиною, яку погано розуміють, по відношенню до якої використовують старі схеми, що нині вже не діють, орієнтуються на традиційний зміст, форми і методи виховання і навчання дошкільника. Ігнорування специфіки перехідної доби, потреб часу, змін освітніх пріоритетів може коштувати всім надто дорого. Сучасні науковці пояснюють, що у ДНЗ дитина соціалізується. На думку, Т. Алексєнко, «первинна соціалізація дитини – це процес і результат становлення особистості дитини у найближчому середовищі шляхом засвоєння його норм, соціальних цінностей і моделей поведінки, формування особистісних якостей, набуття соціального досвіду та творчого їх відтворення у взаємодії з іншими членами суспільства» [3, с. 16].

Саме з метою формування педагогічної культури батьків, підвищення рівня їх поінформованості щодо новітніх підходів до розвитку дітей та формування в них навичок соціальної компетентності спрямована робота педагога та вихователя.

В Концепції дошкільного виховання України, законі України «Про дошкільну освіту», базовому компоненті дошкільної освіти підкреслюється велика роль родинного виховання, передбачається взаємопроникнення сімейного і суспільного виховання з метою створення для кожної дитини єдиного виховного середовища.

Закон України «Про дошкільну освіту» покладає на сім'ю велику відповідальність (стаття 8). Родинна педагогіка є серцевиною народної виховної практики. Переверений віками досвід виховання дітей в умовах родини, в колі найбільших по крові і духом людей. Педагог С. Ф. Русова зазначала, що пріоритет у вихованні маленької дитини має родина, а родинне виховання є найкращим, бо в його основі лежить ласка матері. Проаналізувавши думку провідних вчених, а також спираючись на педагогічний досвід колективу ДНЗ, ми прийшли до висновку, що батьки повинні перестати бути сторонніми спостерігачами, а стати активними учасниками педагогічного процесу.

Сьогодні у освітньому середовищі дошкільного закладу доцільно використовувати сучасні форми і методи роботи з батьками. Найбільш ефективними формами в роботі з батьками є «майстер-класи» для батьків,

які дозволяють реалізувати потреби в установленні взаєморозуміння між педагогами і батьками і надати можливість кожному з батьків прийняти активну участь в обговоренні актуальності проблеми.

Актуальним методом співпраці з батьками є метод проектування. Проектна діяльність дозволяє активно залучити в освітній процес батьків.. Ця діяльність дозволяє урізноманітнити освітній процес застосувати у своїй роботі індивідуальний підхід, розвинути творчість і активність дітей, активізувати раніше незадіяні в роботі методи і прийоми.

Ще однією формою роботи з батьками стала комп'ютерна медіа тека, підбираємо інформацію з урахуванням особливостей сім'ї і дитини, запити батьків через анкетування.

Важливим напрямком роботи в ДНЗ є піклування про збереження здоров'я дитини. Залучення батьків до фізкультурно–оздоровчих заходів, які проводяться у ДНЗ спрямовують формуванню про здоровий спосіб життя, піднімають авторитет у батьків у дітей.

Також у педагогічній роботі можна використовувати такі форми – «Дні відкритих дверей», вечори запитань та відповідей. Вміло побудований діалог вихователів і батьків приносить найефективніший результат у спільній виховній роботі.

У дошкільних закладах доцільною є організація інтерактивного стенду «Батьківське віконечко», де батьки обмінюються цікавою інформацією та досвідом виховання й розвитку дітей, готуючи матеріали та розміщуючи їх на стенді у батьківському куточку.

Цікавм і змістовним є започаткування інформаційно-довідкових рубрик у куточку для батьків: «Запрошуємо до обговорення», «Дискусійна трибуна», «Відкритий мікрофон» – своєрідної трибуни для письмового спілкування батьків.

Новітньою формою роботи є здійснення опосередкованого впливу на батьків за допомогою творчих завдань різної тематики, що передбачають творчу взаємодію дітей і дорослих.

У деяких садочках популярним є удосконалення індивідуальної роботи із сім'ями завдяки таким формам роботи, як «Адресна допомога», «Відверта розмова», «Кишенькова бібліотечка», «Як живеш, малюк?» або «Сімейна педрада».

Сім'я для дитини – це місце її народження і основне місце її спілкування. Вона визначає багато в житті дитини . Зв'язок між батьками і дітьми відноситься до найбільш сильних людських відносин. Виховання дітей в сім'ї є першоосновою розвитку дитини як особистості.

Співдружність з сім'єю – одне з першочергових завдань, напевне, у кожному дошкільному закладі.

Сучасне життя спонукає до урізноманітнення та оновлення форм спільної роботи з батьками. Використання різних форм і методів, залучення батьків до співпраці, творчість педагогів, дипломатичність – запорука успішної взаємодії ДНЗ і родини. Здійснення цієї роботи, досягнення в ній

справжнього успіху можливі лише при індивідуальному підході до кожної сім'ї. Як привабити батьків до життя дитячого садка, зробити їх нашими союзниками, радниками, помічниками, друзями, а не просто спонсорами, критиками, спостерігачами.

Вихователям треба досягти такої мети, щоб педагогічне співробітництво батьків зі своєю дитиною і педагогами виглядало як діалог, діалог, який містить у собі:

- об'єднання виховних зусиль дитячого садка і сім'ї на користь дитині;
- уміння відстоювати свою точку зору та інтереси дитини;
- бачення індивідуальних особливостей своїх дітей та закономірностей психічного розвитку;
- подолання авторитаризму.

Дитячий садок поставив перед собою головну мету: створити необхідні умови для розуміння батьками важливості своєї участі в житті дитини, а зусилля вихователів повинні бути спрямовані на максимальну участь батьків у процесі виховання дитини в руслі патріотизму, моральності, демократизму і свободи особистості.

Список використаних джерел

1. Закон «Про дошкільну освіту» Електронний ресурс: search.ligazakon.ua/l_doc2.nsf
2. Макаренко А. С. Вибрані праці. К., 1997. 163 с.
3. Алексеєнко Т. Ф. Субкультурний концепт первинної соціалізації дитини у сім'ї. *Теоретико-методичні проблеми виховання дітей та учнівської молоді: зб. наук. пр.* Кіровоград, 2014. Вип. 18, кн. 1. С. 15–24.
4. Базова програма розвитку дитини дошкільного віку «Я у Світі». К., 2008. 14 с.
5. Генік С. Усе починається з родини. Івано Франківськ, 1998. 127 с.